



Пам'яті професора Любові Соломонівни Когосової (1921-2020)

5 червня 2020 р. на 99-м році пішла з життя відома радянська-українська вчена імунолог Любов Соломонівна Когосова, яка протягом 45 років (з 1953 р. по 1998 р.) працювала в ДУ «Національний інститут фтизіатрії і пульмонології ім. Ф.Г. Яновського НАМН України».

Любов Соломонівна народилась 2 листопада 1921 р. в Києві у родині лікаря-стоматолога С. Н. Вайсблата, який пізніше став відомим вченим, доктором медичних наук, професором, заслуженим діячем науки, працював завідувачем кафедрою щелепно-лицевої хірургії Київського медичного стоматологічного інституту. Була онукою Головного духовного рабина Києва (Купецька синагога) Н. Я. Вайсблата, дружиною торакального хірурга проф. Ю. А. Когосова, народила сина.

В 1939 р. Любов Соломонівна закінчила середню школу № 35 м. Києва та поступила на лікувальний факультет Київського медичного інституту, який з перервами у зв'язку з війною закінчила в 1946 р. Під час Великої вітчизняної війни працювала медичною сестрою військового шпиталю та евако-шпиталю. Нагороджена медалями «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941-45 гг.», «Двадцать лет победы в Великой Отечественной войне 1941-45 гг.», «Отличник здравоохранения».

В 1946 р. стала членом КППРС, активно займалася громадською роботою, а пізніше (з 70-х років) була заступником голови правління первинної організації товариства «Знання».

Після закінчення інституту з 1947 р. по 1950 р. займалася в аспірантурі Київського медичного стоматологічного інституту з патологічної фізіології, з 1950 р. по 1952 р. працювала в Інституті експериментальної біології і патології (нині у складі Інституту фізіології ім. акад. О. О. Богомольця НАНУ, Київ), де

освоїла ряд оперативних методик на експериментальних тваринах, методики гістологічної техніки і діагностики, методи електрокардіографії.

В 1953 р. почала працювати в Київському НДІ туберкульозу і грудної хірургії ім. акад. Ф. Г. Яновського спочатку — молодшим науковим співробітником лабораторії функціональних методів дослідження, з 1968 р. — старшим науковим співробітником відділу імунології. З 1991 р. очолювала лабораторію алергології.

В 1957 р. їй був присуджений науковий ступінь кандидата медичних наук за дисертацію «Некоторые показатели состояния реактивности организма при амфодонтозе и их изменения под влиянием гемотерапии», в 1972 р. — доктора медичних наук за дисертацію «Реактивность организма при различных формах туберкулеза и ее изменение под влиянием антибактериального, патогенетического и хирургического лечения».

Любов Соломонівна займалась науковими дослідженнями імунопатології захворювань легенів, стану системного і місцевого імунітету при туберкульозі та неспецифічних захворюваннях легень; розробила клінічно-імунологічні групування, що відображають перебіг специфічних реакцій і процеси аутоімунізації при туберкульозі; запропонувала імунофармакологічні критерії для оптимального використання імуномодуляторів, методики діагностики алергічних захворювань органів дихання.

У 1992 р. їй присвоєно вчене звання професора за фахом «Алергологія та імунологія».

Підготувала та науково проконсультувала понад 40 кандидатських та докторських дисертацій. Багато її учнів стали відомими вченими та фахівцями. Серед них: Петрашенко А. І., Морозова Н. А., Шонія Ш. А., Марков О. Ю., Рекалова О. М., Загоруйко Н. Л., Страфун О. В. та ін.



Є автором 500 наукових праць, в тому числі співавтором 10 монографій. Найбільш відомі із них: «Иммунологические исследования в клинике» (1978); «Иммунология и иммунопатология заболеваний легких» (1981); «Аутоиммунные процессы и их роль в клинике внутренних болезней» (1984).

Любов Соломонівна! Світла вічна пам'ять Вам!

Світла пам'ять мудрій жінці, вченому, який стояв біля витоків зародження імунології як науки в нашій країні.

Жінка з приголомшливою молодістю душі! При спілкуванні з нею ніколи не відчувалося, що вона за віком годиться тобі в матері. З нею можна було обговорити будь-яку як професійну, так і особисту пробле-

му, завжди одержати дуже мудру пораду. Вдома у Любов Соломонівни і Юзефа Ароновича завжди були відкриті двері для всіх. Вони часто забирали молодь, після роботи до себе додому, де нашвидкуруч готували наїдки, накривали стіл. Обговорювалося все на світі!

Виїхавши в іншу країну (Крефельд, ФРН), вона ніколи не втрачала зв'язок зі співробітниками, друзями, завжди була в курсі всього, що відбувається у в країні, так і в особистих наших життях, і як і раніше давала поради, якщо ми цього потребували.

Не так давно, при телефонній розмові з Любов Соломонівною, прозвучала фраза «Як я заздрю, що ви працюєте. Я так хочу на роботу!». А їй було 98 років!



*Колектив ДУ «Національний інститут фтизіатрії і пульмонології ім. Ф.Г. Яновського НАМН України»,
Співробітники лабораторії клінічної імунології НІФП НАМНУ,
Правління Асоціації фтизіатрів і пульмонологів України;
Правління Асоціації спеціалістів з проблем бронхіальної астми та алергії України;
Колектив кафедри фтизіатрії і пульмонології
Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П. Л. Шупика,
Редакційна колегія журналу «Астма та алергія»*